

ת"פ 21507/07/15 - מדינת ישראל נגד אלמוג מכלוף

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 21507-07-15 מדינת ישראל נ' מכלוף(עציר)
בפני כבוד השופטת נועה חקלאי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלמוג מכלוף (עציר)

הנאשם

הכרעת דין

בהתאם למצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982, אני מודיעה כי זיכיתי את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ולהלן הנימוקים

רקע:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הסגת גבול וגניבה, בניגוד לסעיפים 447(א) ו- 384 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 2.1.13 בשעה 13:00 או בסמוך לכך גנב הנאשם באמצעות האחר 2 מכולות השייכות לשמעון לוגסי (להלן -"המתלון") אשר היו ממוקמות במשק 77 בבית שקמה, משק שבבעלות הוריו של המתלון. על פי הנטען, הנאשם הזמין את ציקבאשווילי עם המשאית שבבעלותו, וביחד עם האחר, נכנס למשק, העמיס את המכולות למשאית וגנב אותן. הנאשם מכר את המכולות למגרש ברזל תמורת 3200 ₪. שווי המכולות מוערך בכ- 80,000 ₪. במעשים המתוארים הסיג הנאשם גבול לתוך המשק כדי לעבור עבירה.

2. הנאשם כפר במיוחס לו. במענה לכתב האישום הנאשם כפר בכך שהמתלון הוא הבעלים של המכולות. הודה שלקח את המכולות אך טען שעשה כן על פי בקשת אחיו של המתלון, ובתור טובה לאח. לדבריו המכולות נמכרו לברזל בתמורה ל- 700 ₪. לדבריו בעת ביצוע ההובלה בעלי המשק נופפו לו לשלום. כופר בכך שהמכולות נמכרו בתמורה לסך של 3200 ₪. כופר בכך ששווי המכולות 80,000 ₪. כופר בכך שהסיג גבול.

עמוד 1

3. בשל כפירת הנאשם במיוחס לו נשמעו הוכחות בתיק.

מטעם המאשימה העידו המתלונן, מר שמעון לוגסי (ע"ת 1), נהג המשאית, מר גבריאל ציקבאשווילי, (ע"ת 2) והשוטר משה דרעי (ע"ת 3), כמו כן הוגשו מסמכים שונים, תמונות וסרטונים.

מטעם ההגנה העיד הנאשם ומר סמי לוגסי, אחיו של המתלונן (ע"ת 2).

המחלוקות בתיק

8. אין מחלוקת שהנאשם הגיע למשק ביחד עם ע"ת 2 ושהמכולות הועמסו על משאיתו של ע"ת 2 ונמכרו למפעל ברזל.

המחלוקת העיקרית בתיק זה מתמקדת בשאלה האם המכולות נלקחו ברשות או נגנבו.

מחלוקות נוספות בתיק הן בשאלת הבעלות על המכולות, שווי המכולות, שווי התכולה, והסכומים ששולמו תמורתה.

מי הבעלים החוקי של המכולות?

9. על אף שבמענה לכתב האישום כפר הנאשם בכך שהמתלונן הוא הבעלים של המכולות, הרי שגם עת נחקר במשטרה וגם בעדותו בבית המשפט העיד שאת כל שלבי העסקה בעניין המכולות עשה עם המתלונן, כך שאף מהתנהלותו של הנאשם ניתן ללמוד כי ראה במתלונן את הבעלים של המכולות: כך בהודעתו (ת' 6 ש' 60). "שמעון זה שדיבר איתי, זה בעל המכולות או איך שקראת לזה". כך בעדותו בבית המשפט: "פנה אלי מר שמעון לוגסי... אמרתי לו בו נלך לראות את הסחורה... נסענו... הסתכלנו על המכולות..." (עמ' 43 ש' 13-18); "חזרתי למושב, נפגשתי עם שמעון בהמשך, שילמתי לו את מה שמגיע לו..." (עמ' 44 ש' 2-1), "שמעון נפגש איתי וקיבל את הכסף" (עמ' 63 ש' 5).

המתלונן בעדותו בבית המשפט העיד כי הוא הבעלים של המכולות (עמ' 12 ש' 18-19).

10. לאור האמור, והגם שלא הוצג כל מסמך המלמד על הבעלות במכולות, אני קובעת כי לאור עדות המתלונן ולאור גרסת הנאשם, הוכח בפני כי המתלונן הוא שהיה הבעלים על המכולות בעת האירוע.

מצב המכולות, תכולתן ושווין בעת האירוע?

11. בכתב האישום נטען כי שווין של המכולות מוערך בסך של כ- 80,000 ₪. בכתב האישום לא נכתב דבר וחצי דבר על תכולתן של המכולות.

הראיות שהציגה המאשימה בדבר שווי המכולות הן עדותו של המתלונן ופסיקתא של בית משפט שדן בהליך אזרחי

בין השניים.

המאשימה לא הציגה חוות דעת, הערכת שמאי, הצעת מחיר, או כל מסמך אחר ממנו ניתן ללמוד על שווי המכולות.

12. לא ניתן ללמוד על שווי המכולות מהפסיקתא שהוגשה, שכן לבד מהקביעה לפיה מחוייב הנאשם לשלם למתלונן את הסכום שנפסק, לא צויין דבר נוסף על גבי המסמך. לא ניתן ללמוד על מהות החוב, ואף לא כיצד נקבע החוב.

זאת ועוד, לטענת הנאשם פסק הדין ניתן בהעדרו שכן לא הומצאה לו הזמנה לדין והוא אף הגיש בקשה לביטול פסק הדין. (על אף שניתנה להגנה הזמנות להמציא המסמכים בדבר ביטול פסק הדין, כפי שטענה ההגנה, לא הומצאו לבית המשפט המסמכים המלמדים על מצבה הנוכחי של תביעה זו).

לא ניתן לקבוע ממצאים ראייניים בהתבסס על הפסיקתא שהוגשה, לפיכך לא מצאתי ליתן לה כל משקל.

13. באשר לעדותו של המתלונן: המתלונן העיד כי המכולות היו במצב מצויין והיה בהם ציוד בשווי מאות אלפי שקלים. כך לדבריו:

"ש. מה מצב המכולות לפני האירוע? ת. מלאות ציוד. היה הרבה חלקי אינסטלציה, חלקי מכוניות ומשאיות. ש. מה שווי המכולות? ת. הרבה מעבר לתביעה שהוגשה. ש. תספר על התביעה. ת. הגשתי תביעה אזרחית על הנזק... ההערכה הייתה פחות או יותר למכולות ריקות אבל שלי היו מלאות ציוד במאות אלפי שקלים. רואים אפילו בתמונה ששרפו את המכולות לפני שהובילו אותן. ש. אתה יכול לומר באיזה מצב המכולות היו לפני מועד האירוע? ת. שלמות ומלאות ציוד. לא חדשות, ישנות, אבל במצב מצויין. עבדתי איתן. היו במצב טוב, מצב של עבודה". (עמ' 12 ש' 22 - עמ' 13 ש' 7).

14. אלא שעדותו של המתלונן בדבר מצב המכולות ותכולתן נסתרה הן בדבריו שלו עצמו, הן בעדויותיהם של הנאשם ושל נהג המשאית (ע"ת 2) והן בראיות אובייקטיביות בדמות תמונות אשר בהן מצולמות המכולות.

15. בדיסק (ת/10) ובתמונות שפותרו ממנו (ת/3) ניתן להבחין כי לפחות אחת המכולות שרופה.

16. בעדותו בבית המשפט אישר המתלונן שרואים שהמכולה שרופה ושאינו יודע מתי שרפו אותה:

"ש. על המשאית רואים שהיא שרופה? ת. כן. ...רואים את התמונה שהמכולה חרוכה כולה על המשאית....אני לא יודע מתי שרפו אותה... כנראה לקחו אותה שרופה, אין לי מושג מתי שרפו אותה. (עמ' 21 ש' 12-24).

לדבריו: "גנבו לי 2 מכולות, זה לא בעיה שלי שנשרף הציוד" (ת/8 ש' 62)

17. למרות שבבית משפט העיד המתלונן כי בשתי המכולות היה ציוד (עמ' 21 ש' 12-13), הרי שבהודעתו במשטרה מסר תיאור אחר: "באחד היה פסולת אבל לא היתה שרופה, בגבוהה היה ציוד" (נ/2 ש' 76).

כך גם מסר המתלונן לשוטר שהגיע למקום, כפי שעולה מדוח פעולה שערך השוטר ישראל יצחק (ת/16): "חברנו למודיע שלטענתו בתוך האמבטיות היו באחת גרוטאות של המודיע ובתוך השניה היו ציוד, סוכה, צינורות ברזל, חלקי אינסטלציה וחלון ברזל של ממ"ד.

18. במקום אחר ציין המתלונן כי לא ראה את המכולות זמן רב ולא יודע מה היה בתוכן:

"ש. אתה יכול להגיד לי מה היה מצב המכולות שנגנבו? ת. מכולות משומשות. **לא ראיתי אותן הרבה זמן ככה שאני לא יודע מה היה בתוכן.** היה הרבה ציוד. ש. היתה מכולה אחת שרופה? ת. לא. לא היו שרופות אולי היה צבע מקולף אם נשרפו אחר כך זה אני לא יודע. דרך אגב גם הנהג שהוביל אותן אמר לי שהיו שרופות אז כנראה ששרפו אותן" (נ/2 ש' 14-18)

19. נהג המשאית, ע"ת 2, העיד שהמכולות היו בלויות שרופות ולמיטב זכרונו גם ריקות:

"ש. המכולות שהעמסתם חדשות או שרופות? ת. בלויות לגמרי. שרופות." (עמ' 31 ש' 16-17). "המכולות היו בלויות, שרופות, לא יודע אם אפשר להשתמש או לא.... לא היה בהן ציוד. היו ריקות לפי מה שזכור לי". (עמ' 32 ש' 4-7).

20. כך גם העיד הנאשם, כי המכולות היו שרופות וריקות:

"המכולות האלה היו שרופות. אחת מהן היה בה כמו חומרי בניין, דברים שלא עלו באש, זה היה נראה פלטות גבס או דברים כאלה שלא הצליחו להישרף אבל היו חרוכות, סימנים של ניילונים שרופים עליהם." (עמ' 46 ש' 27-29) "המכולה השניה היתה ריקה ושרופה. שתיהן היו שרופות וחרוכות, שנסענו עם המשאית עפו פירורים של עפר מהן. הן היו ריקות. בנמוכה היה זבל.. נראה כמו פסולת בניין, חתיכות פלטות של גבס, ערימות אחת על השניה שבורות, ..כשהגעתי למחזור הברזל הורידו לי כסף שהבאתי זבל, הוא טען שהוא צריך לזרוק את זה לאתר פסולת ולחלוטין לא ניתן היה לעשות עם זה דבר." (עמ' 47 ש' 1-10)

כך בהודעתו במשטרה: "זה חביות ענק שעשויות ברזל והם שרופות ויש בפנים פסולת בניין שרוף וכל מיני ניילונים כאלה והם עצמם שרופות. זה לא משהו שיכול לשמש בכלל. חוץ מזה הם היו סוג של קבורות כאלה באדמה, הם לא תקניות, צריך לראות את זה כדי להבין, זה גוש ברזל זה משהו שהיה זרוק בשטח המון שנים. חלודה כבר אכלה אותם. (ת/6 ש' 122-125)

21. לאור כל האמור, לאחר שהמתלונן אישר כי לא ראה את המכולות זמן רב ולא יודע מה היה בתוכן, ולאחר שהוכח כי לפחות אחת המכולות היתה שרופה (שריפתה לא מיוחסת כלל וכלל לנאשם), ולפחות אחת המכולות הכילה פסולת, (גם לגרסת המתלונן), אין בידי לקבל את גרסתו של המתלונן כי בעת הגניבה מצבן של המכולות היה מצויין ואף לא הוכחה טענתו כי שווי המכולות ותכולתן בעת גניבתן עמד על מאות אלפי שקלים, ואף לא הוכח האמור בכתב האישום כי השווי עמד על 80,000 ₪.

האם המתלונן ביקש את פינוי המכולות או שהן נגנבו על ידי הנאשם?

גרסת הנאשם

22. הנאשם טען כי נפגש עם המתלונן באקראי מספר ימים לפני האירוע. המתלונן ביקש ממנו לפנות את המכולות, הם נכנסו יחד למשק, המתלונן הראה לו את המכולות, סיכמו מחיר. מספר ימים לאחר מכן הנאשם פינה את המכולות ובו ביום, בשעות הערב שילם למתלונן את הסכום שהוסכם.

23. בהודעתו הראשונה במשטרה ציין הנאשם: "פנה אלי שמעון לוגסי, אמר לי שיש להם איזה סכסוך במשפחה כלשהו לא יודע מה, זרקו אותו מהבית זרקו לו את הדברים מהבית, יש לו שם ערימת ברזל והוא רוצה למכור אותה" (ת/6 ש' 14-16).

בהודעתו השניה במשטרה חזר הנאשם וציין: "אני יודע ממה שהוא פטפט לי שניה לפני שיש לו איזה בלאגן איתם, לא יודע מה משטרה או בית משפט צו פינוי יש לו לברזל הזה במפורש אני זוכר והוא צריך לזרוק את זה" (ת/7 ש' 13-14).

24. המתלונן אישר שהיו עניינים משפטיים בקשר למשק: "הגשתי צו מניעה, ... הביאו את אבא שלי לבית משפט שיקום ויעיד נגדי...השופט דחה את צו המניעה...העבירו את המשק על שם אחי....אבא שלי רצה להעיד כדי לקבל חזרה את הנכסים... מנעו ממנו... השופט... דחתה את התביעה. יומיים אחרי זה ...היתה משאית לקחה את המכולות.... יומיים אחרי הדיון פתאום פינו את המכולות" (נ/2 ש' 37-53).

25. המתלונן אמנם אישר את קיומם של ההליכים המשפטיים, אך הכחיש את טענת הנאשם שעקב ההפסד במשפט ביקש לפנות את המכולות: "ש. אלמוג טוען שאתה פגשת אותו יום או יומיים לפני הגניבה לכאורה ואמרת לו שאתה צריך לפנות דחוף את הציוד שלך מהמשק בגלל החלטת בית המשפט? ת. שקר וכזב". (נ/2 ש' 56-58)

גרסת הנאשם רצופה סתירות ואי דיוקים, כמעט ביחס לכל פרט ופרט שבה.

26. **קיימות סתירות בגרסת ההגנה ביחס לשאלה מי ביקש מהנאשם לפנות את המכולות:**

הנאשם עמד על כך שמי שביקש ממנו לפנות את המכולות היה המתלונן שמעון, ולא האח סמי (שלומי). כך גרסת הנאשם בהודעתו במשטרה: "לא שלומי פנה אלי, שמעון זה שדיבר איתי, זה בעל המכולות או איך שקראת לזה" (ת/6 ש' 60). (וגם ת/6 ש' 137-148).

כך העיד בבית המשפט: "פנה אלי מר שמעון לוגסי...אמרתי לו בו נלך לראות את הסחורה... נסענו... הסתכלנו על המכולות..." (עמ' 43 ש' 13-18). "חזרתי למושב, נפגשתי עם שמעון בהמשך, שילמתי לו את מה שמגיע לו..." (עמ' 44 ש' 1-2), "שמעון נפגש איתי וקיבל את הכסף" (עמ' 63 ש' 5).

27. על אף שבעדותו בבית המשפט עמד על כך שהמתלונן הוא שביקש ממנו לפנות את המכולות, הרי שבמענה לכתב האישום טען סיגורו שסמי, אחיו של המתלונן ביקש את פינוי המכולות:

"הוא הוזמן על ידי אח של לוגסי... אח של המתלונן הזמין אותו ואמר תיקח את זה" (עמ' 3 ש' 19-20 לפרוטוקול).

הנאשם בעדותו הסביר את תשובת בא כוחו לכתב האישום: "ש. אני מפנה אותך לדברי עו"ד שלך בשלב המענה,

שזה אח שלו סמי, זה שקר? ת. בחיים לא מסרתי גרסה כזאת. ממה שאת מראה לי זה טעות, אי הבנה. לא משהו שאני אמרתי." (עמ' 58 ש' 19-22 לפרוטוקול). "ת. יש לי את אותה גרסה כל הזמן. מה שאת טוענת פה זה לא משהו שאני מכיר. פנה אלי אדם אחד וזה המתלונן שמעון, לא אחיו ולא דוד שלו. לא ראיתי את הפרוטוקול הזה." (עמ' 49 ש' 27-30).

28. למרות גרסת הנאשם, זימנה ההגנה לעדות, את אחיו של המתלונן, מר סמי לוגסי (ע"ה 2), אשר בניגוד מוחלט לעדות הנאשם מסר כי הוא זה שהזמין את הנאשם לפנות את המשק ולא אחיו שמעון. כך לדבריו:

"ביקשתי מאלמוג שיפנה את השטח. (עמ' 75 ש' 1) "ש. אתה פנית לאלמוג וביקשת ממנו לפנות את הפסולת? ת. כן" (עמ' 75 ש' 9-10). "השמן תפס אותו במשק, במקום לתת לי את הכסף, הוא נתן לו את הכסף. אלמוג מכבד את אחי ובמקום לתת לי את הכסף הוא נתן לו את הכסף. הוא נפגש איתו במושב. אני לא יודע באיזה סיטואציה." (עמ' 75 ש' 6-8).

לפי עדותו של ע"ה 2 יש בינו לין אחיו, המתלונן, סכסוך רב שנים, בין היתר בנוגע למשק של ההורים, ולאורך כל עדותו השמיץ והכפיש את אחיו.

29. נשוא המחלוקת בתיק זה הן המכולות שנגנבו, ואף על פי כן ע"ה 2 אמר וחזר ואמר שוב ושוב ושוב, בחקירה ראשית, בחקירה נגדית ובחקירה חוזרת, כי אין עסקין במכולות:

"אין שום מכולות ולא נעליים. ערימה של ברזל שרוף" (עמ' 68 ש' 6),

"איזה מכולות? הוא נכנס למשק שלי כדי לפנות את הברזל, את כל הלכלוך שהיה שם" (עמ' 68 ש' 11),

"אתה לא מבין אחי? זה לא מכולות. לא היה לזה צורה של מכולה. זה ברזל" (עמ' 71 ש' 25),

"אני אומר לך ברזל, אתה אומר לי מכולה אבל לא היה לזה צורה של מרובע, לא מכולה, הכל ערימה של ברזל שרוף" (עמ' 72 ש' 1-2),

"לא מכולות, ברזל" (עמ' 74 ש' 18),

"עוד הפעם לא מכולות, ברזל..." (עמ' 74 ש' 22),

"לא מכולות, ברזל. עשר אלף פעם אני אגיד לך. אם זה היה מכולה זה היה שווה יותר כסף מברזל..." (עמ' 77 ש' 15),

"איזה מכולות? ברזל." (עמ' 78 ש' 13).

30. מהראיות שהוצגו, מהתמונות שהוגשו, מעדויותיהם של המתלונן, של נהג המשאית ושל הנאשם עולה כי עסקין במכולות. יש להן צורה של מכולה, זו לא ערימת ברזל. על כן, הגם שע"ה 2 העיד כי ביקש מהנאשם לפנות את ערימות הברזל מהמשק, מעדותו ניתן ללמוד כי אין קשר בין דבריו לבין פינוי המכולות נשוא המחלוקת בתיק זה. אין ספק שלא הוא ביקש את פינוי המכולות.

31. לאור כל המפורט לעיל, לאור היות גרסתו של ע"ה 2 סותרת את גרסת המתלונן, ולאור העובדה

שאינה מתייחסת כלל למכולות, לא מצאתי כי עדות זאת יש בה כדי לסייע בהכרעת השאלות שבמחלוקת.

32.

קיימות סתירות בגרסת הנאשם באשר לשאלה האם בעת שהוצגו לו המכולות היה חושך:

בהודעתו במשטרה מסר שהיה חושך: "ש. איך ידעת בדיוק איפה נמצאות המכולות? ת. כי הוא הראה לי אותם יום לפני או יומיים לפני נכנסנו והוא הדליק לי פנס לראות אותם. היה חושך, זה חורף. בשעות הערב אחרי העבודה שלו או משהו כזה" (ת/ש' 155-157).

בעימות שנערך בין השניים מסר כי לא היה חושך: "ש. היה חושך בזמן הזה? ת. לא זה שעת ערב. אתה יודע בשעות השקיעה." (ת/ש' 21-22).

33.

קיימות סתירות באשר לאופן בו האירו לכיוון המכולות בעת שהמתלונן הראה לו המכולות:

בהודעתו הראשונה מסר כי המתלונן הדליק פנס: "הוא הדליק לי פנס לראות אותם" (ת/ש' 156).

בעימות מסר: "נכנסנו שני רכבים מאחורי הבית, הסתכלתי עליהם הם נמצאים בעשב מאחורה במשק מקום לא מעובד הכל עשב מסביב והם שרופות והארתי עליהם עם האוטו. ..." (ת/ש' 15-16).

בהודעתו השניה ניסה להסביר את הסתירות ומסר: "ת. אני רוצה לציין שהאור שהאיר את המכולות האלה למעשה היה האור של האוטו ואני רציתי לראות את מצבם כמה שיותר קרוב ירדתי מהרכב והדלקתי את הפנס של הפלש של הטלפון וזה הפנס שציינתי בחקירה. ש. בחקירה שלך מאותו יום אמרת מפורשות שהוא הדליק לך פנס והראה לך את המכולות. ת. אני בן אדם אין לו זכרון יותר מדי טוב גם לא אינטליגנט כל כך. לא יודע כמה זה חשוב אבל אם זה חשוב אני לא זוכר את הפרט הקטן הזה אבל הסיטואציה היתה מאוד פשוטה, אני יחזור על הסיפור... הגענו לשם ... הדלקנו את הפנס בטלפון.... הערכתי לו בין 2000 ל-3000..." (ת/ש' 6-16).

בבית המשפט העיד: "נסענו למשק עם שני הרכבים, שלי ושל. כמובן שהמשק איפה שהמכולות נמצאות זה מקום חשוך לחלוטין, הגענו עם האור של הרכב מכיוון המכולות. (עמ' 57 ש' 1-2). "היה טווח מסוים שאפשר להגיע עם הרכב ומעבר לזה יש בוץ שאני יכול לשקוע. אני הארתי עם הפנסים של הרכב שלי והיה עשב שגורם להסתרה של האור לגבי המכולות, ירדתי מהרכב הדלקתי פלאש של הטלפון, עברתי את הקוצים, הארתי על המכולות וזה הכל." (עמ' 58 ש' 12-15).

34.

קיימות סתירות ביחס לשעה בה לטענתו שילם למתלונן את התמורה:

35. בהודעתו הראשונה במשטרה טען: "אחר כך כשחזרתי, אחרי שעתיים ראיתי את שמעון במכולת ליד הבית כנסת, עצר אותי בכביש ביקש את הכסף קיבל וככה נגמר הסיפור." (ת/ש' 113-114).

בהודעתו השניה טען: "ש...מסרת שפגשת את שמעון שעתיים אחרי הפינוי ונתת לו כסף? ת. בערב, אמת. ש. אתה בחקירה שלך גם מסרת שפגשת את שמעון שעתיים אחרי הפינוי? ת. יכול להיות. ש. שעתיים אחרי הפינוי זה בערך

16:00 אתה מסכים? ת. לא, עד שחזרתי מאשקלון לקח לפחות שעתיים שעה וחצי כי חכיתי במגרש שיהיה להם כסף וחכיתי עד שמישהו יביא כסף. אז יצא שזה שעתיים אחרי שחזרתי למושב. כן פשוט הפינוי זה לא עשר דקות יותר נכון היה לחכות שם. ש. אז באיזה שעה בדיוק פגשת אותו? לא ידוע בדיוק זה בין השעה 17:00 18:00 לבין השעה 20:00 לא יותר מאוחר. (ת/ש' 22-31)

בעימות: "ש. איפה נתת לו את הכסף ומתי? ת. באיזור הבני ביתך אותו לילה אותו ערב ליד המכולת. ש. אתה זוכר באיזה שעה? ת. לא". (ת/ש' 44-46).

36. בעדותו בבית המשפט: "ש. ...אתה אמרת בחקירה שלך שאתה בהמשך היום פגשת את שמעון.. מתי בערך? ת. להערכתי זה היה שעת ערב כבר. מרגע שפרקתי את המכולות עד שחכיתי שישלמו לי, חזרתי למושב, ניפגשתי איתו, עברו 5-6 שעות להערכתי אבל לא בדקתי." (עמ' 53 ש' 1-6). "יצאנו מהמושב בערך ב- 13:00-14:00 ... לחכות שיגיע בעל העסק... ישקול אותה... לרמוס אותה... לרוקן את הפסולת... למיין, זה דברים שלוקחים זמן. להערכתי ולפי הניסיון שלי לא יצאתי משם לפני השעה 16:00 ... באתי הביתה, עברו שעתיים, לא הסתכלתי על השעון, בא שמעון ממולי עם הרכב הפרטי שלו, זיהינו אחד את השני, עצרתי, ירדתי, ספרתי לו כסף שמגיע לו. תודה רבה תודה רבה, להתראות וככה הלכנו" (עמ' 54 ש' 5-15).

37. קיימות סתירות לגבי הסכומים השונים ששילם הנאשם למעורבים בפרשה:

38. בהודעתו במשטרה טען: "פנה אלי שמעון לוגסי... הלכתי לשם, הוא בא עם האוטו שלו אמר לי כמה אתה נותן לי עליהם אמרתי לו 3000 ₪ וככה היה ...הלכתי למגרש ברזל מכרתי את זה והשארתי לי רווח קטן ביד והבאתי לו את השאר שזה 3200 או 2800, אני לא זוכר בדיוק, בסביבות 3 אלף שקל" (ת/ש' 14-20).

עוד טען: "ש. אתה שילמת לשמעון כסף? ת. בוודאי. עד השקל האחרון. בסביבות שלוש אלף. היה את הנהג משאית ששילמתי לו חמש מאות או שבע מאות ולי נשאר 400-500 זה כל הסיפור של ההובלה." (ת/ש' 107-109).

בהודעתו השניה במשטרה מסר: "הערכתי לו בין 2000 ל- 3000 שקל אמר שמתאים לו" (ת/ש' 16).

נהג המשאית, ע"ת העיד שהנאשם שילם לו 700 ₪ (עמ' 29 ש' 20).

בבית המשפט העיד הנאשם הנאשם: "כולה הרווחתי 500-600 ₪" (עמ' 44 ש' 6).

במענה לכתב האישום נטען שולם לו 700 עבור הברזל.

39. מיותר לציין כי הנאשם לא הציג חשבוניות או קבלות. לא ביחס לעסקה שבוצעה מול מגרש הברזל, לא ביחס לתשלום ששילם לנהג המשאית (ע"ת 2) ולא ביחס לתשלום ששילם, לדבריו, למתלונן.

40. יש לציין כי בכתב האישום נטען כי הנאשם מכר את המכולות תמורת 3,200 ₪ למגרש הברזל. המאשימה לא הביאה בדל ראיה להוכחת טענה זו. לא הוצגו חשבוניות של העסקה ובעל מגרש הברזל לא התייצב לעדות.

הגם שמעדייותיו הסותרות של הנאשם בדבר הסכומים השונים, ניתן ללמוד כי אכן שולם לו סכום תמורת המכולות, לא ניתן לקבוע כי הסכום ששולם הוא 3200 ₪ כפי שמיוחס בכתב האישום.

41. קיימות סתירות לגבי התנהגות בעלי המשק בשעה שהנאשם פינה את המכולות:

פעם העיד כי לא זוכר מי נפנף לו לשלום: "אני נכנס בצהרים יש אנשים, רואים אותי, אני לא זוכר מי נפנף לי לשלום, היו מודעים שאני בא לקחת את המכולות, " (עמ' 45 ש' 10-11)

פעם אחת העיד כי בעל המשק עשה תנועת שלום עם ידו: "האבא מסתכל עלי, מבטנו נפגשים ואנחנו עושים אחד לשני שלום עם היד, זה עניין של שניה או חצי שניה." (עמ' 59 ש' 22-23).

בעלי המשק לא התייצבו לעדות. בעל המשק נפטר, אשתו במצב רפואי קשה, כפי שעולה מהתעודה הרפואית שהוצגה (ת/1).

גרסת המתלונן

42. המתלונן הכחיש מכל וכל שפנה לנאשם בבקשה שיפנה את המכולות. לדבריו לא נפגש כלל עם הנאשם, לא לפני שנגנבו המכולות ולא אחרי שנגנבו. לדבריו לא הזמין את פינוי המכולות ולא קיבל כל תמורה עבורן. על גרסתו זו חזר הן בהודעתו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט.

43. כך מסר בהודעתו במשטרה: "ש. אלמוג טוען שאתם סיכמתם שהוא יפנה את המכולות תמורת סכום של 3000 ₪? ת. שקר וכזב, לא פגשתי אותו לא ראיתי אותו לא דיברתי איתו בכלל" (נ/2 ש' 34-35).

44. כך בעדותו בבית המשפט: "ש. ..הנאשם אומר שהוא לקח את המכולות בהסכמה שלך. ת. שקר וכזב. ש. שאתם נפגשתם, קבעתם שהוא יפנה את המכולות, ישלם לך, ישלם גם לנהג. ת. שקר. לא היה ולא נברא" (עמ' 13 ש' 27-33). "ש. הוא טען שהוא מסר לך בין 2800 ל- 3000 ₪. ת. שקר וכזב... לא הביא לי שום דבר. ש. לא פגש ליד המכולת? ת. לא פגש אותי ליד המכולת. שקר וכזב." (עמ' 19 ש' 30 - עמ' 20 ש' 6).

45. דווקא המאמצים שערך המתלונן לאיסוף הראיות, לאיתור המצלמות מתחנת הדלק ולאיתור נהג המשאית, (עמ' 11 ש' 1-11, עמ' 12 ש' 7-11) מחזקים את גרסתו כי המכולות נגנבו וכי זהות הגנב לא היתה ידועה לו.

46. הגם שעדותו של המתלונן בנוגע לכך שלא ביקש את פינוי המכולות ולא קיבל תמורה עבורן, זכתה לאמוני, הרי שגם בעדותו קיימות מספר סתירות.

47. כך למשל מסר שתי גרסאות שונות ביחס לשאלה כיצד נודע לו על הגניבה:

48. פעם אחת סיפר כי התקשר לאימו לשאול לשלומה והיא אמרה לו שמשאית לקחה את המכולות (נ/2)

ש47-48) ופעם אחרת סיפר כי הגיע לבקר במשק והבין שהמכולות אינן: "יום אחד באתי לבקר את אימי אחרי יום עבודה ואז ראיתי שהמכולות לא במשק. שאלתי את אמא איפה המכולות? היא אמרה באה משאית ולקחה אותם. מי לקח? למי נתנו? היא לא ידעה להגיד כי יש מרחק של 200 מ' בין הבית למשק איפה שהמכולות היו (עמ' 10 ש' 26 - עמ' 11 ש' 1).

49. זאת ועוד, לאור עדותו שהמכולות נמצאות במרחק של 200 מ' מבית ההורים, תמוה הכיצד בלילה עת הגיע לבקר את אימו, הבחין בהעדרן. כפי שהעיד:

"שאתה נכנס לבית הורי, אוטומטית אינסטינקט אתה מביט למשק. הסתכלתי ואין מכולות למשק" (עמ' 16 ש' 14-15)

50. כך למשל מסר המתלונן גרסה שאינה מתיישבת עם המציאות בדבר שעת הגעתו למושב בערב הגניבה.

כשהוטח בפניו שקיבל מהנאשם תמורה בשעת הערב, טען המתלונן כי לא היה במקום, הציג סידור עבודה ת/5 וטען כי הגיע למושב רק בשעה 21:00. כך לדבריו:

"ש.... איפה היית ביום האירוע? ת. בעבודה. אני עובד אגד, הייתי בנסיעה ויצאתי ב- 16:30 מירושלים והגעתי לאשקלון בסביבות 20:30 והלכתי לבקר את אמא במושב" ש. מתי חזרת הביתה באותו יום? ת. בערך ב- 21:00. ב- 20:00 בערך הגעתי לאשקלון. (עמ' 13 ש' 15-24).

"ת. בשעה 16:30 יצאתי מירושלים. ש. 3 שעות היית בדרך? ת. כן. לפעמים לוקח 4 שעות, יש פקקים. ... ש. ז"א הגעת בשעה 19:30 לאשקלון? ת. יכול להיות 19:30 יכול להיות שמונה יכול לפני, זו הארכה. ש. כמה זמן מאשקלון למושב? ת. רבע שעה. ש. זה לא מסתדר כי אמרת שהגעת להורים בשעה שמונה וחצי תשע. ת. אם הגעתי בשמונה לאשקלון, עד שהתארגנתי, עד שסידרתי את האוטובוס והכנסתי דברים לתא זה לא לוקח זמן, אני לא מסתכל על השעון" (עמ' 24 ש' 19-28).

51. אלא, שנתונים אלו אינם מתיישבים עם דוח הפעולה של השוטר (ת/16). על פי דוח הפעולה כבר בשעה 19:24 התקבלה הודעה על הגניבה וכבר בשעה 19:37 הגיע השוטר למקום ופגש במקום את המתלונן. קרי שהמתלונן כבר היה בביתו עוד לפני השעה 19:24 ובניגוד לדברים שמסר בעדותו.

דין

52. גרסת הנאשם לא עוררה את אמוני. התגלו סתירות רבות בעדותו כפי שפירטתי בהרחבה לעיל. גרסת הנאשם בדבר האופן בו הציג לו המתלונן את המכולות, השתנתה מעת לעת, כך גם לא זכר את הסכום שעליו סוכם, את הסכום ששולם, את שעת המפגש בה בוצע התשלום. גרסתו של הנאשם בכל הנוגע לפרטי ההתקשרות בינו ובין המתלונן לא היתה עקבית ולא זכתה לאמוני.

עמוד 10

53. אלא שגם גרסתו של המתלונן היתה רצופת סתירות. סתירות שהוכחו בראיות אובייקטיביות ובעדויות עדים אחרים, לרבות עדי תביעה. שוכנעתי כי המכולות, או לפחות אחת מהן היתה שרופה, בניגוד לעדותו של המתלונן לפיה המכולות בעת הגניבה היו משומשות במצב מצויין. כך התגלו סתירות בעדותו ביחס לתכולת המכולות. המתלונן עצמו באחת מהגרסאות שמסר טען כי בשתי המכולות היה ציוד, במקום אחר אישר כי באחת המכולות היתה פסולת, במקום אחר מסר כי לא ראה את המכולות זמן רב ולא יודע את תוכן.

טוען המתלונן: "גנבו לי 2 מכולות, **זה לא בעיה שלי שנשרף הציוד**" (ת/ש' 62). שלא ניתן לגלגל את שריפת הציוד לפתחו של הנאשם. הנאשם לא הואשם בשריפת הציוד ואף לא נטען כי היה אחראי לשריפת המכולה.

54. כאמור, התגלו סתירות בעדותו של המתלונן גם ביחס לאופן בו הבחין בהיעלמן של המכולות וביחס לשעת הגעתו למשק ביום פינוי המכולות.

55. כפי שצינה ההגנה, הנסיבות של כניסה למשק בשעת הצהרים עם משאית, העמסת מכולה, יציאה מהמשק וחוזר חלילה, כפי שפינו את שתי המכולות, כשבני הבית יושבים במרפסת, אינה סיטואציה שמתיישבת באופן טבעי עם גניבה. זו אינה תפאורה קלאסית לביצוע עבירת גניבה. בני הבית אשר הבחינו במשאית היוצאת אף לא התקשרו למשטרה לדווח על הגניבה.

על כך גם העיד הנאשם: "אם הייתי גונב או עושה משהו פלילי לא הייתי עושה את זה כמו שעשיתי, מזמין נהג משאית, נותן לו את הפרטים שלי...." (עמ' 44 ש' 15-17)

גם נהג המשאית העיד כי לא חש שמתבצעת עבירה. כך לדבריו: "ש. האם במהלך ההתנהגות של הנאשם, עלה בך חשד שאתה עושה משהו פלילי? ת. לא. ש. היתה תחושה שאתם עושים משהו בהסתרה? מנסים לקחת משהו ולברוח? ת. לא. אני מהתחלה אם הייתי יודע שמשהו לא בסדר לא הייתי נמצא שם קודם כל וגם לא הייתי אומר." (עמ' 33 ש' 7-11).

56. יש לציין כי דווקא עדותו של הנאשם ביחס לשיחתו עם נהג המשאית מעלה סימני שאלה בעניין זה. כך העיד הנאשם: "בטלפון אמרתי לו שאני צריך לעשות הובלה. שאל מאיפה הברזל אמרתי מהמושב אני קונה את הסחורה הזאת. במשאית אחרי יומיים הוא שאל את השאלה הזאת שוב ואמרתי לו אל תדאג זה שלי אני איתך במשאית אנחנו נוסעים הכל בסדר. כשנכנסנו למשק הוא נרגע כי הוא ראה שיש אנשים שמסתכלים, אני לא לוקח אותו לבצע גניבה." (עמ' 52 ש' 23-27).

דווקא מעצם העובדה שרק כשנכנסו למשק נהג המשאית נרגע, ניתן ללמוד כי לכאורה עד לאותו השלב לא היה רגוע.

57. גם האפשרות האחרת אינה מתיישבת עם ההגיון הסביר. שהרי אם גרסת הנאשם היא הנכונה אזי לכאורה המתלונן קיבל כסף מהנאשם בהתאם לעסקה שנרקמה ביניהם, ומיד תוך זמן קצר, באותו הערב, הגיש תלונה במשטרה על גניבה של המכולות, לאחר מכן ערך מאמצים לאתר את המשאית, את הנהג, הגיש ערר כשהתיק נסגר, הגיש תביעה אזרחית על שווי הגניבה, כל זאת למרות שמכר את המכולות מרצונו? התנהלות זו נראית אף היא בלתי סבירה.

58. ובכל זאת, אחד התרחישים הללו התרחש בפועל.

59. המאשימה מבקשת להעדיף את עדות והמתלון ולהרשיע את הנאשם בגניבת המכולות, על סמך עדות יחידה של המתלון, אשר שלל את טענת הנאשם כי המכולות נלקחו ברשותו.

בעניין זה ראו עפ 590/76 - **דב צסיס נ' מדינת ישראל**, פד לא(3):

"כידוע, אין מניעה להרשיע על-פי עדות יחידה... אולם תנאי לכך שהשופט ישקול את ערכה של העדות היחידה בשבע עיניים, מעל ומעבר לזהירות הרבה שלה הוא נדרש כרגיל... על השופט להיזהר במידה הראויה הלכה למעשה... לשון אחרת, אין השופט יכול לצאת ידי חובתו בהצהרה סתמית כי, הזהיר את עצמו, ... על השופט לנתח את העדות ולתת דעתו על הסתירות והפגמים שהוא מגלה בה. מצא כאלה ואף-על-פי-כן הגיע למסקנה שעיקרי הדברים הם אמת, עליו להבהיר את שיקוליו ולהסביר כיצד הגירסה מתיישבת עם אותן תהיות ואי-דיוקים... צדק איפוא השופט המלומד כאשר הזהיר עצמו לבל יסמוך על עדות המתלון אלא אם היא "מדויקת וכנה בכל פרטיה...".

60. לאחר שהזהרתי עצמי בשבע עיניים, אני קובעת כי אדניה של עדות המתלון אינם מוצקים דיים להוות בסיס איתן להרשעה, זאת בשל הסתירות שהתגלו בה בעניין המהותי המתייחס למצב המכולות ולתכולתן, ובשל אי הדיוקים גם ביחס לעניינים האחרים הנוגעים לאופן בו נודע למתלון על הגניבה, לשעת הגעתו למקום וכמפורט לעיל.

61. נוכח הסתירות ואי הדיוקים בעדותו של המתלון, ועל אף שעדות הנאשם לא זכתה לאמוני, לא מצאתי כי ניתן להשתית הרשעה על סמך עדות המתלון. נותר בליבי ספק ביחס לשאלה אם הנאשם לקח את המכולות בהסכמה או אם גנב אותן ומספק זה זכאי הנאשם להנות.

62. מעבר לשאלה האם המכולות ניטלו בהסכמה או גנבו, לא הוכיחה המאשימה את שווי המכולות ולא הוכיחה את הסכום שהתקבל בעבורן ממגרש הברזל.

63. עסקינן במשפט פלילי בו על ראיות התביעה להיות משכנעות ונחרצות, על התביעה להרים את נטל הראיה המוטל עליה מעבר לכל ספק סביר.

64. בפרשה זו נותר מקום לספק.

65. לאור האמור, אני מזכה את הנאשם, ולו מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

בחלוף תקופת הערעור, תשיב המזכירות את הדיסקים שהוגשו בתיק זה לידי המאשימה.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ח, 21/01/2018 במעמד הנוכחים.

עמוד 12

